

مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبیعی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و دانشآموزان عادی*

سیمه صباحی^۱، ایران مهدیزادگان^۲

Compare social desirability and alexithymia among students with internalized behavioral disorder and normal students

Somayeh Sabaghi¹, Iran Mahdi Zadegan²

چکیده

زمینه: مطالعات متعددی به مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبیعی در بین دانشآموزان پرداخته‌اند. اما پیرامون مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبیعی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و دانشآموزان عادی شکاف تحقیقاتی وجود دارد. هدف: بر همین اساس پژوهش حاضر با هدف مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبیعی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و دانشآموزان عادی شهر اصفهان انجام گرفت. روش: روش پژوهش حاضر علی - مقایسه‌ای بود. جامعه‌آماری پژوهش حاضر شامل کلیه نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و نوجوانان عادی در مقطع دوره اول متوسطه در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ در شهر اصفهان بود. حجم نمونه شامل ۵۰ دانشآموز دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و ۵۰ نوجوان عادی شهر اصفهان بود که به روش نمونه‌گیری روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده شامل سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان (آخباخ و رسکورلا، ۲۰۰۱)، ناگویی طبیعی (بگی، پارکر و تیلور، ۱۹۹۴)، مقیاس مقبولیت اجتماعی (فورد و راین، ۱۹۷۰) و پرسشنامه عوامل دموگرافیک بود. داده‌های حاصل از پژوهش به شیوه تحلیل واریانس چندمتغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد که بین مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبیعی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده و دانشآموزان عادی شهر اصفهان تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.001$). بدین صورت که دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده در مقایسه با دانشآموزان عادی از میزان مقبولیت اجتماعی کمتر و ناگویی طبیعی بالاتری برخوردارند. نتیجه گیری: می‌توان چنین نتیجه گرفت که اختلال رفتار درونی‌سازی شده به دلیل آسیب‌پذیری روانشناسی، هیجانی و اجتماعی، مقبولیت اجتماعی پایین و ناگویی طبیعی بالا را به همراه دارد.

واژه کلیدها: اختلال رفتار درونی‌سازی شده، مقبولیت اجتماعی، ناگویی طبیعی

Background: Numerous studies have addressed social acceptance and natural disability among students. But there is a gap in the comparison between social acceptance and natural disability among students with internalized behavioral disorders and normal students. **Aims:** Therefore, The present study was conducted aiming to compare social desirability and alexithymia among students with internalized behavioral disorder and normal students in the city of Isfahan. **Method:** The research method was causal-comparative. The statistical population included all first high school adolescents with internalized behavioral disorder and normal ones in academic year 2017-18 in the city of Isfahan. The sample size in the study included 50 students with internalized behavioral disorder and 50 normal adolescents in the city of Isfahan who were selected through multi-stage clustered random sampling method. The applied instruments included children and adolescents behavioral inventory, alexithymia, social desirability scale and demographic factors questionnaire. The data from the study were analyzed through repeated measurement MANOVA method. **Results:** The results showed that there is a significant difference between social desirability, alexithymia among students with internalized behavioral disorder and normal students in the city of Isfahan ($p < 0.001$). Thus, students with internalized behavioral disorder have lower social acceptability and higher alexithymia than normal students. **Conclusions:** It can be concluded that internalized behavior disorder is associated with psychological, emotional and social vulnerability, low social acceptability and high natural cognition.

Key Words: Internalized behavioral disorder, social desirability, alexithymia

Corresponding Author: i.mahdeyzadegan@khuisf.ac.ir

* مقاله حاضر برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول است.

. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران

¹. M.A of clinical psychology, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch, Isfahan, Iran

. استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوارسگان)، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

². Assistant Professor, Department of Psychology, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch, Isfahan, Iran (Corresponding Author)

مقدمه

والدینی ناکارآمد، منفی گرایی، مادرانه بیش از حد و نیز نارسانی در توانش‌های اجتماعی، در پیدایش، گسترش، تداوم و یا تشدید نشانه‌های اختلال‌های درونی‌سازی شده نقش مؤثری ایفا می‌کنند (هیکز، سود، دیراگو، پاکونو و مک‌کی، ۲۰۰۹). اختلال‌های رفتاری درونی‌سازی شده، حرمت‌نفس، خودپنداره، کارآبی اجتماعی و سازش‌یافتنگی اجتماعی کودک و نوجوان مبتلا را در زمان حال و آینده تهدید می‌کند و می‌تواند خودپنداره، کارآبی اجتماعی و سازش‌یافتنگی اجتماعی کودک و نوجوان را به سطح پایینی تنزل دهد (مور، دنولت ولاکل، ۲۰۱۸) که این فرآیند نیز می‌تواند مقبولیت اجتماعی پایینی را برای آنها در پی داشته باشد. پذیرش همسالان و مقبولیت اجتماعی، نقش مهمی در رشد شخصیت اجتماعی کودکان و نوجوانان دارد و پیش‌بینی کننده سازگاری بعدی آنها است (دادستان، عسکری، رحیم‌زاده و بیات، ۱۳۸۹). مقبولیت اجتماعی تحت تأثیر عوامل گوناگونی از جمله سبک دلبستگی دوران کودکی، همنگی با هنجارهای گروه همسالان، شخصیت و توانش‌های اجتماعی، اعتماد به نفس و خودپنداره و متناسب عمل کردن در موقعیت‌های گوناگون است. نوجوانانی که از دوستان خود حمایت می‌کنند و توانایی برخوردار هستند (مگنوس، ویسوان و جوزف، ۲۰۰۶). در حالی که نوجوانانی که موفق به پذیرش گروه همسالان قرار نمی‌گیرند و از سوی آنها طرد می‌شوند با مشکلات زیادی از جمله عملکرد تحصیلی ضعیف، حرمت‌نفس پایین، فرار از مدرسه، ترک تحصیل و مشکلات رفتاری و هیجانی رویبرو می‌شوند (قربانیان، محمدلو، خانبانی و یوسفی کیا، ۱۳۹۵).

علاوه بر این باید اشاره کرد که نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی‌سازی شده دارای کارآبی اجتماعی و توانش‌های اجتماعی ضعیفند (مانسینی، ریگولی، رابرتس و پیک، ۲۰۱۹؛ مونتلا - کاستینا، پستیگو، پرادو - گاسکو و پرز - مارین، ۲۰۱۸) که این فرآیند ممکن است این افراد را در ابرازگری هیجانی، مدیریت و بیان هیجانات دچار مشکل سازد و آنها را در مسیر ابتلا به ناگویی طبعی قرار دهد. ناگویی طبعی به شناخت محدود از حالات هیجانی خود و دیگران اشاره دارد. افرادی که با این صفت توصیف می‌شوند بین جنبه‌های شناختی و تجربی هیجان با جنبه‌های بیانی، رفتاری و

در یک طبقه‌بندی کلی، اختلال‌های روانشناختی و رفتاری دوران کودکی و نوجوانی به دو دسته کلی اختلال‌های رفتاری درونی‌سازی شده در مقابل اختلال‌های رفتاری بروونی‌سازی شده تقسیم شده است که هر گروه به نوبه خود دارای ویژگی‌های جداگانه‌ای هستند (لاندرز، بلامی، دانس و هاوک، ۲۰۱۷). اختلال‌های رفتاری درونی‌سازی شده مشکلات و الگوهای سازش نایافته‌ای را در بر می‌گیرد که در تعارض با دیگر افراد و محیط خود را آشکار می‌سازد (لیستاگ - لاند و همکاران، ۲۰۰۵) که مبتنی بر رفتارهای قانون‌شکنانه و پرخاشگر گرایانه است که از آن جمله این اختلال‌ها می‌توان به اختلال نقص توجه و بیش فعالی، اختلال سلوک و اختلال نافرمانی مقابله‌ای^۱ اشاره کرد (وو، باستین، اهینما و گلرس، ۲۰۱۸؛ دراویش و حاج‌یحیی، ۲۰۱۸).

در برابر اختلال‌های رفتاری بروونی‌سازی شده، اختلال‌های درونی‌سازی شده قرار دارند. این اختلال، برخلاف اختلال‌های بروونی‌سازی شده ماهیتی درون‌فرمودی داشته و به صورت کناره‌گیری از ارتباطات اجتماعی، بازدارندگی، اضطراب و افسردگی نمایان می‌شود (سیلوا و همکاران، ۲۰۱۷). این اختلال، کمتر منجر به آزار دیگران و یا آسیب‌رسانی به آنها می‌شود، بلکه بیشتر با هدف قرار دادن هیجانات و عواطف کودک و نوجوان، سبب آزار دیدن خود کودک و نوجوان می‌شود. علاوه بر این، اختلال‌های رفتار درونی‌سازی شده با سکوت زیاد، نامیدی و شکایات جسمانی همراه است که سبب می‌شود کودک و نوجوان احساس حقارت، کمرویی، ترس، دلبستگی بیش از حد و غم و اندوه نماید (ولگاست و دونات، ۲۰۱۹). بر طبق آمارها ۱۰ تا ۲۰ درصد از کودکان و نوجوانان مبتلا به اختلال‌های رفتاری درونی‌سازی شده هستند (چن، لویز و لوث، ۲۰۱۱). مشکلات درونی‌سازی شده می‌توانند بسیار زود و از سنین بسیار پایین (افسردگی از نوزادی و اضطراب از هفت سالگی) آغاز شوند (پرل و همکاران، ۲۰۱۳). به علاوه درصد قابل توجهی از اختلال‌های رفتاری درونی‌سازی شده در طول تحول و تا سال‌های بزرگسالی پایدار می‌مانند و پیامدهای زیانباری برای فرد به همراه دارند (هادسون، دونی و تیلور، ۲۰۰۵). عوامل نامساعد محیط خانوادگی مانند ارتباط والد فرزندی^۲ نامطلوب، سبک‌های تربیتی

². internalizing behavior problems

¹. obedient defensive disorder (ODD)

انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری خوشای استفاده شد. بدین صورت که از بین نواحی شش گانه ادارات آموزش و پرورش شهر اصفهان، یک ناحیه به صورت تصادفی انتخاب شد (آموزش و پرورش ناحیه ۶ اصفهان). در مرحله بعد، از بین مدارس دوره متوسطه اول، تعداد ۸ مدرسه انتخاب و با مراجعه به مدارس انتخابی، از مشاوران و معلمان آنها درخواست گردید، دانش آموزان دارای علائم افسردگی، اضطراب و گوشه‌گیری را معرفی نمایند. در گام اول تعداد ۸۹ دانش آموز معرفی گردید. سپس به دانش آموزان معرفی شده، سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان ارائه شد تا بدین وسیله از وجود مشکلات درونی سازی شده در نزد این دانش آموزان اطمینان حاصل گردد. پس از اجرای پرسشنامه سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان، تعداد ۶۸ دانش آموز دارای اختلال رفتار درونی سازی شده تشخیص داده شد. در گام بعد از بین دانش آموزانی که دارای اختلال رفتاری درونی سازی شده تشخیص داده شده بودند (با استفاده از پرسشنامه سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان) تعداد ۵۰ دانش آموز به تصادف انتخاب شدند. تعداد ۵۰ دانش آموز عادی نیز به شکل تصادفی از همین مدارس انتخاب شد. اعضای دو گروه در ویژگی‌های جمعیت شناختی مانند جنسیت، سن و میزان تحصیلات همتا شدند. دلیل انتخاب این تعداد حجم نمونه رجوع به منابع علمی مربوطه بوده است. چنانکه دلاور (۱۳۸۹) بیان می‌کند که در روش پژوهش علی مقایسه‌ای می‌توان برای هر گروه ۵۰ نفر را انتخاب نمود و بر اساس این تعداد نمونه، یافته‌های پژوهش قابل تعمیم است. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل داشتن علائم افسردگی، اضطراب و گوشه‌گیری، کسب نمره ۶۳ و بالاتر در سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان، برخورداری از سلامت جسمی و عملکرد انضباطی مناسب بود. همچنین ملاک‌های خروج از پژوهش شامل عدم تمايل به ادامه حضور در پژوهش، پر کردن ناقص و یا مخدوش پرسشنامه‌ها و بروز رخداد پیش‌بینی نشده همانند بیماری بود. جهت رعایت اخلاق در پژوهش رضایت دانش آموزان برای شرکت در پژوهش کسب و از کلیه مراحل پژوهش آگاه شدند. همچنین به آنها اطمینان داده شد که اطلاعات آنها محترمانه باقی می‌ماند و نیازی به درج نام نیست.

ابزار

سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان: در پژوهش حاضر برای تشخیص مشکلات درونی سازی شده از سیاهه رفتاری کودکان و نوجوانان آخنباخ و رسکورلا استفاده شد. این پرسشنامه در سال ۲۰۰۱

نوروفیزیولوژیک آن یکپارچگی اندکی ایجاد می‌کنند. این ویژگی با هیجان نامنظم و نهایتاً در بعضی موارد با بیماری روانی و فیزیکی ارتباط دارد. این سازه شامل دشواری در تشخیص احساسات، دشواری در بیان و توصیف احساسات و تفکر برون‌مدار است. این مشخصه‌ها که سازه ناگویی خلقی را تشکیل می‌دهند بیانگر نقایصی در پردازش شناختی و تنظیم هیجانات است (چایاه و آلاچ، ۲۰۱۷؛ موتان و گنکوز، ۲۰۰۷).

در باب ضرورت انجام پژوهش حاضر باید اشاره کرد که بررسی اختلال‌های رفتاری درونی سازی شده در سنین نوجوانی جهت طراحی و آماده ساختن خدمات درمانی مناسب با هدف کاهش پیامدهای منفی و رشد اختلالات روانی بعدی و بهبود کارکرد نوجوانان ضروری است که البته این فرآیند باید بر اساس شناسایی مؤلفه‌های روانشناختی، هیجانی و اجتماعی آسیب‌پذیر در این نوجوانان صورت پذیرد. چرا که قبل از درمان باید مشخص شود که چه مؤلفه‌هایی در این نوجوانان آسیب‌پذیر بوده است؛ هدفی که این پژوهش به دنبال آن است. حال با توجه به آسیب‌های روانشناختی در نوجوانان دارای اختلال‌های رفتار درونی سازی شده و نظر به یافته‌های پژوهش‌های پیشین که حاکی از تفاوت این نوجوانان با نوجوانان عادی در فرایندهای هیجانی همچون افسردگی، ابرازگری هیجانی، ارتباطات اجتماعی ثمربخش و... داشت، و از طرفی نظر به اینکه تاکنون پژوهشی با عنوان مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی صورت نپذیرفته است، پژوهشگران بر آن شد تا در پژوهش حاضر به مقایسه مؤلفه‌های بیان شده در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی پردازد. بر این اساس مسئله اصلی پژوهش حاضر بررسی این نکته است که آیا بین مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی تفاوت وجود دارد؟

روش

روش پژوهش از نوع علی - مقایسه‌ای است. هدف از بکارگیری روش علی - مقایسه‌ای، یافتن علل احتمالی یک الگوی رفتاری بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی در مقطع دوره اول متoscste در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ در شهر اصفهان بود. جهت

در دونوبت با فاصله چهار هفته برای ناگویی خلقی کل و ضریب مقیاس-های آن تأیید شده است (حاتمی، خورشیدی، بهرامی، رحیمی و حاتمی، ۱۳۹۲). سؤالات ۴، ۵، ۱۰، ۱۸، ۱۹ نمره گذاری معکوس دارند. هر چه افراد نمراتشان در این خرده مقیاس‌ها بیشتر باشد نشان‌دهنده شدت بیشتر ناگویی خلقی است (بگی و همکاران، ۱۹۹۷). قربانی و همکاران (۲۰۰۲؛ به نقل از شاهقلیان، مرادی و کافی، ۱۳۸۶) آلفای کرونباخ این مقیاس را در نمونه ایرانی برای دشواری در شناسایی احساسات ۷۴٪، برای دشواری در توصیف احساسات ۷۵٪ و برای تفکر معطوف به بیرون ۷۶٪ به دست آوردند. محمد (۱۳۸۰؛ به نقل از شاهقلیان و همکاران، ۱۳۸۶) اعتبار کل مقیاس را در نمونه ایرانی با استفاده از روش دو نیمه کردن و بازآزمایی ۷۴٪ و ۷۲٪ و راستی آزمایی مقیاس را ۸۵٪ گزارش کرده‌اند. قابلیت اعتماد این پرسشنامه در پژوهش حاضر با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های دشواری در شناسایی احساسات، دشواری در توصیف احساسات و برای تفکر معطوف به بیرون به ترتیب ۷۶٪، ۷۴٪ و ۷۹٪ و برای نمره کل ناگویی طبیعی ۷۷٪ به دست آمد.

پرسشنامه مقبولیت اجتماعی: مقیاس مقبولیت اجتماعی توسط فورد و راین در سال ۱۹۷۰ برای کودکان و نوجوانان معرفی شده است. این پرسشنامه دارای ۱۷ گویه است. فرم اصلی این مقیاس دارای ۲۸ عبارت و برای ارزیابی مقبولیت اجتماعی تهیه شد. دامنه نمرات آن از ۰ تا ۳۴ است. سمعوی (۱۳۸۴؛ به نقل از خادمی، علی‌اکبری و سلمانپور، ۱۳۹۷) پرسشنامه ۲۸ سؤالی فورد و راین را مورد بررسی قرار دادند. همسانی درونی سؤالات پرسشنامه حکایت از آن داشت که تعدادی از سؤالات با نمره کل همبستگی ندارد، بنابراین از فرم اصلی حذف شدند و فرم نهایی پرسشنامه با ۱۷ سؤال ۳ گزینه‌ای بله، حدودی و خیر ترتیم و نمره گذاری به صورت ۲-۱-۰ بود. سؤالات ۹ و ۱۰ بر عکس نمره گذاری می‌شود. در پژوهش حاضر از فرم ۱۷ سؤالی استفاده شد. با توجه به شیوه نمره گذاری این پرسشنامه، کسب نمرات بالاتر بیانگر مقبولیت اجتماعی پایین‌تر است و بالعکس. اعتبار همزمان پرسشنامه را نیز بر اساس بهره‌ی هوش کلامی محاسبه کردند که حاکی از همبستگی معنادار دو متغیر داشته است. ضریب آلفای این پرسشنامه ۰/۷۷ و ضریب اعتبار به روش دونیم سازی ۰/۶۶ به دست آمد. در پژوهش یراقی (۱۳۹۵) نیز با استفاده از روش بازآزمایی، اعتبار آزمون و همسانی درونی پرسشنامه مقبولیت اجتماعی توسط آلفای کرونباخ به دست آمد. مقدار ضریب

توسط آخنباخ و رسکورلا برای سنجش مشکلات هیجانی و رفتاری کودکان و نوجوانان تهیه شده است. پاسخ‌دهی بر اساس طیف لیکرت انجام می‌شود: شامل سه گزینه نادرست است (نمره صفر)، گاهی درست است (نمره یک) و غالباً درست است (نمره دو). نمره مشکلات هیجانی و رفتاری از طریق جمع نمره‌های مشکلات رفتاری درونی‌سازی شده (شامل محورهای گوش‌گیری، مشکلات بدنی، اضطراب و افسردگی، مشکلات برونوی‌سازی شده (شامل محورهای پرخاشگری و رفتارهای بزهکارانه) و مشکلات توجه، مشکلات تفکر و مشکلات اجتماعی به دست می‌آید. دامنه نمرات مشکلات رفتاری و هیجانی از صفر تا ۲۴۰ و گسترده نمرات ۳ برای دامنه مرزی از ۶۰ تا ۶۳ و بالاتر از نمره ۶۳ برای دامنه بالینی در نظر گرفته شده است (آخنباخ و رسکورلا، ۲۰۰۱). گلاسر (۲۰۱۱) در نتایج پژوهش خود اعتبار بازآزمایی و همسانی درونی را برای این مقیاس به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۷، مشکلات برونوی‌سازی شده ۰/۹۲ و ۰/۹۴ و مشکلات درونی‌سازی شده ۰/۹۱ و ۰/۹۰ گزارش کرده است. همچنین در پژوهش ناکامورا، ابساتانی، برنستاين و چوربیتا (۲۰۰۹) ضریب آلفای کرونباخ سیاهه رفتاری کودکان ۰/۸۱ گزارش شده است. در پژوهش حاضر میزان قابلیت اعتماد سیاهه رفتاری کودکان، مشکلات برونوی‌سازی شده و مشکلات درونی‌سازی شده با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۹۰ و ۰/۹۳ به دست آمد.

پرسشنامه ناگویی طبیعی: برای اندازه‌گیری ناگویی طبیعی از نسخه فارسی پرسشنامه ناگویی طبیعی تورنتو استفاده شد که توسط بگی، پارکر و تیلور (۱۹۹۴) ساخته شده و یک پرسشنامه خودسنجدی است که دارای ۲۰ سؤال و سه زیرمقیاس دشواری در شناسایی احساسات (۷ ماده)، دشواری در توصیف احساسات (۵ ماده) و تفکر معطوف به بیرون (۸ ماده) است. نحوه نمره گذاری به صورت مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از نمره یک (کاملاً مخالف) تا نمره پنج (کاملاً موافق) است. جمع نمره‌های این سه زیرمقیاس به عنوان نمره کلی ناگویی طبیعی محسوب می‌شود. بشارت (۱۳۸۶) نسخه فارسی مقیاس ناگویی طبیعی تورنتو را تهیه و ضرایب آلفای کرونباخ را برای کل مقیاس ۰/۸۵ و سه زیرمقیاس دشواری در شناسایی هیجان‌ها، دشواری در توصیف هیجان‌ها و جهت‌گیری بیرونی در تفکر را به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۷۵ و ۰/۷۲ گزارش کرد که نشانه همسانی درونی خوب مقیاس است. قابلیت اعتماد بازآزمایی مقیاس نیز در نمونه ۶۷ نفری

ساله، ۷ نفر (۷ درصد) ۱۵ ساله و ۴ نفر (۴ درصد) ۱۶ ساله بودند. در گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده نیز ۵ نفر (۵ درصد) ۱۲ ساله، ۱۴ نفر (۱۶ درصد) ۱۳ ساله، ۲۲ نفر (۲۲ درصد) ۱۴ ساله، ۶ نفر (۶ درصد) ۱۵ ساله و ۳ نفر (۳ درصد) ۱۶ ساله بودند. بالاخره نتایج نشان داد که در گروه دانش آموزان عادی، ۱۳ نفر (۱۳ درصد) کلاس هفتم، ۲۵ نفر (۲۵ درصد) کلاس هشتم و ۱۲ نفر (۱۲ درصد) نیز کلاس نهم بودند. در گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده، ۱۶ نفر (۱۶ درصد) کلاس هفتم، ۲۷ نفر (۲۷ درصد) کلاس هشتم و ۱۰ نفر (۱۰ درصد) نیز کلاس نهم بودند.

نتایج حاصل از جدول ۱ حاکی از آن است که میانگین نمرات مقبولیت اجتماعی گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده از میانگین گروه دانش آموزان عادی بیشتر است. لازم به ذکر است که مطابق با شیوه نمره گذاری این پرسشنامه، کسب نمره بالاتر نشانگر مقبولیت اجتماعی پایین تر است و بالعکس. همچنین نتایج توصیفی نشان داد که میانگین نمرات ناگویی طبی در گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده از میانگین نمرات دانش آموزان عادی بیشتر است. قبل از ارائه نتایج تحلیل آزمون واریانس چندمتغیری، پیشفرض های آزمون های پارامتریک مورد سنجش قرار گرفت. بر همین اساس نتایج آزمون شاپیرو ویلک بیانگر آن بود که پیش فرض نرمال بودن توزیع نمونه ای داده ها در متغیرهای مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در دو گروه دانش آموزان عادی و دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده برقرار است ($p < 0.05$). همچنین پیش فرض همگنی واریانس نیز توسط آزمون لوین می داد پیش فرض همگنی واریانس ها رعایت شده است ($p > 0.05$).

با معناداری آزمون واریانس چندمتغیری این نتیجه حاصل می گردد که باید حداقل در یکی از متغیرهای مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی بین دو گروه دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی تفاوت معنادار وجود داشته باشد. لذا جهت بررسی این نکته که معناداری مشاهده شده در کدامیک از متغیرهای مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی بوده، به بررسی واریانس تک متغیری پرداخته می شود.

آلفای کرونباخ برای ۱۷ سؤال مورد بررسی برابر 0.806 می باشد که مقدار بسیار بالا و خوبی می باشد که نشان دهنده همسانی درونی بالای این پرسشنامه است. قابلیت اعتماد این پرسشنامه در پژوهش حاضر با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ 0.81 به دست آمد. در پژوهش خدمی و همکاران (۱۳۹۷) نیز میزان قابلیت اعتماد این پرسشنامه 0.82 محاسبه شده است. در پژوهش حاضر نیز میزان قابلیت اعتماد پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ 0.80 محاسبه شد.

روند اجرای پژوهش: پس از مراجعة به مدراس منتخب، از بین دانش آموزان مبتلا به اختلال رفتار درونی سازی شده، تعداد ۵۰ دانش آموز به شیوه نمونه گیری خوشای انتخاب شدند. پس از آن تعداد ۵۰ دانش آموز عادی نیز که در متغیرهای دموگرافیک مانند جنسیت، سن و میزان تحصیلات با دانش آموزان مبتلا به اختلال رفتار درونی سازی شده همتا بودند، انتخاب شدند. سپس پرسشنامه های پژوهش به این افراد ارائه و از آنها درخواست گردید که با حوصله و دقت کافی به سؤالات مربوط به عوامل دموگرافیک، مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی پاسخ دهند. سپس این پرسشنامه ها جمع آوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. لازم به ذکر است که در تعداد نمونه ها ریزشی وجود نداشت.

در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو سطح آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در سطح آمار توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در سطح آمار استنباطی از آزمون شاپیرو - ویلک جهت بررسی نرمال بودن توزیع متغیرها، آزمون لوین برای بررسی برابری واریانس ها و همچنین از تحلیل واریانس چندمتغیری برای بررسی فرضیه پژوهش استفاده گردید. نتایج آماری با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

نتایج حاصل از داده های جمعیت شناختی نشان داد که در گروه دانش آموزان عادی، تعداد ۲۸ نفر (۲۸ درصد) دارای جنسیت دختر و تعداد ۲۲ نفر (۲۲ درصد) دارای جنسیت پسر بودند. در گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده، تعداد ۱۱ نفر (۱۱ درصد) دارای جنسیت دختر و تعداد ۳۹ نفر (۳۹ درصد) دارای جنسیت پسر بودند. همچنین در گروه دانش آموزان عادی، ۸ نفر (۸ درصد) ۱۲ ساله، ۱۲ نفر (۱۲ درصد) ۱۳ ساله، ۱۹ نفر (۱۹ درصد)

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار مؤلفه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در دو گروه دانش آموزان عادی و دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده

متغیر	مقبولیت اجتماعی	ناگویی طبی	میانگین انحراف معیار	میانگین انحراف معیار	گروه دانش آموزان عادی	گروه دانش آموزان با اختلال رفتار درونی سازی شده
۱۲/۹۸	۳/۳۴	۲۳/۲۸	۶/۱۹	۱۱/۰۱	۶۳/۳۴	۷/۷۳
۴۸/۷۸	۱۲/۹۸	۱۲/۹۸	۱۲/۹۸	۱۲/۹۸	۱۲/۹۸	۱۲/۹۸

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری جهت مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی

متغیر	ارزش F	مقدار	درجه آزادی خطا	درجه آزادی فرض	سطح معناداری
۰/۰۰۱	۱۱۴/۶۱	۰/۸۳	۲	۹۷	۹۷
	۱۱۴/۶۱	۰/۱۷	۲	۹۷	۹۷
	۱۱۴/۶۱	۴/۸۲	۲	۹۷	۹۷
	۱۱۴/۶۱	۴/۸۲	۲	۹۷	۹۷

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس تک متغیری جهت مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی

متغیرها	شاخص های آماری	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	درجه آزادی	F	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آزمون
مقبولیت اجتماعی	عضویت گروهی	۲۶۵۲/۲۵	۲۶۵۲/۲۵	۱	۲۲۵/۴۲	۰/۰۰۱	۰/۶۹	۱
	خطا	۱۱۵۳/۰۶	۱۱۵۲/۲۵	۹۸	۱۱/۷۶	-	-	-
	کل	۳۶۶۷۵	-	۱۰۰	-	-	-	-
ناگویی طبی	عضویت گروهی	۵۲۹۹/۸۴	۵۲۹۹/۸۴	۱	۵۸/۴۶	۰/۰۰۱	۰/۳۷	۱
	خطا	۸۸۸۳/۸۰	۵۲۹۹/۸۴	۹۸	۹۰/۶۵	-	-	-
	کل	۳۲۸۴۵۶	-	۱۰۰	-	-	-	-

دانش آموزان عادی شهر اصفهان انجام گرفت. نتایج نشان داد که بین مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی شهر اصفهان تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.001$). بدین صورت که دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده در مقایسه با دانش آموزان عادی از میزان مقبولیت اجتماعی کمتر و ناگویی طبی بالاتری برخوردارند.

یافته اول پژوهش مبنی بر تفاوت متغیر مقبولیت اجتماعی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی با نتایج پژوهش دراوشی و حاج بحی (۲۰۱۸) همسو است. چنان که این پژوهشگران به بررسی اختلالات رفتاری درونی و برونی سازی شده کودکان پرداختند. آنها نشان دادند که خودکار آمدی فردی و اجتماعی می تواند اختلالات رفتاری درونی و برونی سازی شده کودکان را تحت تأثیر قرار دهد و بر این اساس یکی از زمینه های متأثر از این اختلال، فرآیندهای اجتماعی کودکان و نوجوانان است. در تبیین یافته حاضر باید بیان کرد که اختلال رفتار درونی سازی شده، سبب کاهش حرمت نفس، امید و افزایش شکایات خلقی و کمرویی در نوجوانان می شود (ولگاست و دونات، ۲۰۱۹).

همانطور که نتایج جدول ۳ نشان می دهد بین دو گروه دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانش آموزان عادی در مؤلفه های مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی تفاوت معنادار وجود دارد ($p < 0.001$). چنانکه یافته های توصیفی نیز بیانگر آن بود که میانگین نمرات مؤلفه های مقبولیت اجتماعی در گروه دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده نسبت به دانش آموزان عادی کمتر و در مؤلفه ناگویی طبی بیشتر است. این بدان معناست که دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده به شکل معناداری از میزان مقبولیت اجتماعی پایین تر و ناگویی طبی بالاتری نسبت به دانش آموزان عادی برخوردارند. همچنین یافته های بیانگر آنند که به ترتیب ۶۹ و ۳۷ درصد واریانس تغییرات در مؤلفه های مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی به وسیله متغیر گروه بندی (دانشمند یا ندانشمند رفتاری درونی سازی شده) تبیین می شود.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانش آموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و

معناداری بین ناگویی طبی دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده با دانشآموزان عادی مشاهده می‌شود. محدود بودن دامنه تحقیق به دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانشآموزان عادی شهر اصفهان و عدم استنباط علی از نتایج پژوهش حاضر (به دلیل علی - مقایسه‌ای بودن روش پژوهش) از محدودیت‌های این پژوهش بود؛ لذا پیشنهاد می‌شود برای افزایش قدرت تعیین‌پذیری نتایج، در سطح پیشنهاد پژوهشی، این پژوهش در سایر شهرها و مناطق و جوامع دارای فرهنگ‌های متفاوت، دیگر گروه‌های سنی و با بکارگیری روش‌های مداخله‌ای مناسب اجرا شود. با توجه به تفاوت معنادار مقبولیت اجتماعی و ناگویی طبی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانشآموزان عادی، در سطح کاربردی پیشنهاد می‌شود روش‌های درمانی مناسبی همچون درمان ذهن‌آگاهی کودک و نوجوان محور و آموزش توانش‌های اجتماعی و هوش هیجانی به این دانشآموزان ارائه تا بدین وسیله در جهت بهبود مقبولیت اجتماعی و کاهش ناگویی طبی این دانشآموزان گامی عملی برداشته شود.

تضاد منافع: در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافعی توسط نویسنده‌گان گزارش نشده است.

منابع

- بشرات، محمدعلی (۱۳۸۶). ناگویی هیجانی و مشکلات بین شخصی. مجله تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی، (۱)، ۱۴۵-۱۲۰.
- حاتمی، جواد؛ خورشیدی، محمد Mehdi؛ بهرامی احسان، هادی؛ رحیمی، سیدعلی سینا و حاتمی، امیر جلال (۱۳۹۲). نقش سطوح پردازش و همخوانی خلقی در بازشناسی واژه‌های هیجانی در افراد ناگویی خلقی. *فصلنامه روانشناسی کاربردی*، (۱)، ۸۳-۶۹.
- خدماتی، علی؛ علی‌اکبری، مینا و سلمانپور، حمزه (۱۳۹۷). بررسی رابطه بین مقبولیت اجتماعی و نگرش به مادر با اضطراب به مدرسه دانشآموزان پایه ششم ابتدایی ناحیه ۲ شهرستان ارومیه، *فصلنامه آموزش و ارزشیابی*، (۱۱)، ۱۳۰-۱۱۳.
- دادستان، پریخ؛ عسکری، علی؛ رحیم زاده، سونس و بیات مریم (۱۳۸۹). مهارت‌های اجتماعی هیجانی کودکان پیش از دستان: یک مقایسه جمعیت شناختی. *مطالعات روانشناسی تربیتی*، (۱۱)، ۴۴-۲۷.
- دلاور علی (۱۳۸۹). *روش تحقیق در روانشناسی و علوم تربیتی*، تهران: نشر ویرایش.
- شاهقلیان، مهناز؛ مرادی، علیرضا و کافی، سیدموسی (۱۳۸۶). رابطه الکسی تایمیا با سبک‌های ابراز هیجان و سلامت عمومی در داشجویان. *مجله روانپژوهشی و روانشناسی بالینی ایران*، (۳)، ۲۴۸-۲۳۸.

با دقت در موارد آسیب‌پذیر نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده (همچون احساس حقارت، کمرویی، ترس و ارتباط و تعاملات اجتماعی همراه با غم) می‌توان به تبیین تفاوت مؤلفه مقبولیت بین نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و نوجوانان عادی پرداخت. بدین صورت که نوجوانان در جمی خود بیشتر پذیرای دوستانی هستند که دارای توانایی ارتباطی بالا همراه با شادی و شور و شوق باشد. بر این اساس نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده به دلیل رنج بردن از علائم افسردگی و اضطراب، دارای کمرویی و ترس از ارتباط هستند. بنابراین این نوجوانان با به دلیل عدم بهره‌مندی از توانش‌های اجتماعی مناسب و احساس حقارت حاصل از آن، از جمی همسالان به مرور طرد می‌شوند. این فرآیند عاملی است که سبب می‌شود نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده نمره مقبولیت اجتماعی پایینی را کسب نمایند.

یافته دوم پژوهش مبنی بر تفاوت متغیر ناگویی طبی در بین دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده و دانشآموزان عادی با نتایج پژوهش مانسینی و همکاران (۲۰۱۹) و مونتلا - کاستینا و همکاران (۲۰۱۸) همسو بود. چنان‌که این پژوهشگران نشان داده‌اند که کودکان و نوجوانان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده به دلیل پردازش‌های هیجانی ناکارآمد در فرآیند درک و ابراز هیجان دچار مشکل‌اند. در تبیین این یافته باید گفته کودکان و نوجوانان دچار اختلال‌های رفتاری درونی سازی شده با مشکلات فراوانی روپرتو هستند که از آن میان می‌توان به سطح پایین حرمت خود، ضعف تحصیلی، مشکلات ارتباطی با همسالان و معلمان و مشکلات هیجانی اشاره کرد. این مشکلات نیز می‌توانند به نوبه خود مشکلات ابتدایی را تشدید کنند و بر کنش‌وری و سازش‌یافتنگی هیجانی کودک و نوجوان تأثیر منفی داشته باشند. بر این اساس بروز اختلال رفتار درونی سازی شده فرآیندهای شناختی، فراشناختی، عاطفی و هیجانی را دچار آسیب کرده و آنها را با ناگویی طبی مواجه می‌سازد و این عاملی است که تفاوت معناداری بین ناگویی طبی این دانشآموزان با دانشآموزان دیگر مشاهده شود. علاوه بر این موتان و گنکوز (۲۰۰۷) در پژوهش خود نشان دادند که ارتباط قابل ملاحظه‌ای بین نمره کل ناگویی طبی و علایم افسردگی (به عنوان یکی از مقیاس‌های اختلال رفتار درونی سازی شده) وجود دارد. در نهایت باید این گونه جمع‌بندی نمود که دانشآموزان دارای اختلال رفتار درونی سازی شده به دلیل دارا بودن علائم عده‌ای اختلال اضطراب و افسردگی مستعد ناگویی طبی می‌گردند. بر همین اساس تفاوت

- and emotional intelligence. *Psychology Science*, 48(3), 336-356.
- Mancini, V., Rigoli, D., Roberts, L., Piek, J. (2019). Motor skills and internalizing problems throughout development: An integrative research review and update of the environmental stress hypothesis research. *Research in Developmental Disabilities*, 84, 96-111.
- Montoya-Castilla, I., Postigo, S., Prado-Gasco, V., Perez-Marin, M. (2018). Relationships between affective states and childhood internalizing disorders. *Archives of Psychiatric Nursing*, 32(4), 591-598.
- Moor, E.L., Denollet, J., Laceulle, O.M. (2018). Social inhibition, sense of belonging and vulnerability to internalizing problems. *Journal of Affective Disorders*, 225, 207-213.
- Motan, I., Gencoz, T. (2007). The relationship between the dimensions of alexithymia and the intensity of depression and anxiety. *Turkish Journal of Psychiatry*, 18(4), 333-43.
- Nakamura, B., Ebetsutani, C., Bernstein, A., Chorpita, B. (2009). A psychometric analysis of the Child Behavior Checklist DSM-oriented Scales. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 31(3), 178-189.
- Perle, J.G., Levine, A.B., Odland, A.P., Ketterer, J.L., Cannon, M.A., Marker, C.D. (2013). The Association between Internalizing Symptomatology and Risky Behaviors. *Journal of Child & Adolescent Substance Abuse*, 22(1), 1-24.
- Silva, C.T.B., Costa, M.A., Kapczinski, F., Aguiar, B.W., Salum, G.A., Manfro, G.G. (2017). Inflammation and internalizing disorders in adolescents. *Progress in Neuro-Psychopharmacology and Biological Psychiatry*, 77, 133-137.
- Taylor, G.J., Bagby, R.M., Parker, J.D.A. (1997). *Disorders of affect regulation: alexithymia in medical and psychiatric illness*. Cambridge university press. 359p.
- Wolgast, A., Donat, M. (2019). Cultural mindset and bullying experiences: An eight-year trend study of adolescents' risk behaviors, internalizing problems, talking to friends, and social support. *Children and Youth Services Review*, 99, 257-269.
- Wu, X.Y., Bastian, K., Ohinmaa, A., Veugelers, P. (2018). Influence of physical activity, sedentary behavior, and diet quality in childhood on the incidence of internalizing and externalizing disorders during adolescence: a population-based cohort study. *Annals of Epidemiology*, 28(2), 86-94.
- قربانیان، الهام؛ محمدلو، هادی؛ خانبانی، مهدی و یوسفی کیا، مجتبی (۱۳۹۵). پیش‌بینی سازگاری اجتماعی و مقبولیت اجتماعی بر اساس سبک‌های دلستگی در دانش‌آموزان دختر ۱۰-۱۲ ساله دوره ابتدایی شهر تهران. *دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی*، ۱۱۷(۱)، ۹۹-۱۰۶.
- یراقی، مریم (۱۳۹۵). بررسی تأثیر آموزش مبتنی بر هوش هیجانی بر مقبولیت اجتماعی و اشتیاق برقراری ارتباط با دیگران در کودکان دختر دوره پیش دبستانی شهر اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خمینی شهر، خمینی شهر، ایران.
- Achenbach, T.M., Resocorla, L.A. (2001). *Manual for ASEBA school-age forms and profiles*, Burlington VT; University of Vermont. Research Center for Children, Yout & Families.
- Bagby, R.M., Parker, J.D.A., & Taylor, G.J. (1994). The Twenty-Item Toronto Alexithymia scale-I: Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 23-32.
- Chalah, M.A., Ayache, S.S. (2017). Alexithymia in multiple sclerosis: A systematic review of literature. *Neuropsychologia*, 104: 31-47.
- Chen, X., Lewis, G., Liu, J. (2011). Childhood internalizing behavior: analysis and implications. *Journal of Psychiatric and Mental Health Nursing*, 18(10): 884-894.
- Darawshy, N.A., Haj-Yahia, M.M. (2018). Palestinian adolescents' exposure to community violence and internalizing and externalizing symptoms: Parental factors as mediators, *Children and Youth Services Review*, 95, 397-406.
- Glosser, R. (2011). *Examination of the relationship between the Child Behavior Checklist/6-18 and the Social Responsiveness Scale Parent Forms using individuals with high functioning autism*. Doctoral Dissertation, Indiana University of Pennsylvania.
- Hicks, B.M., South, S.C., Dirago, A.C., Iacono, W.G., & McGue, M. (2009). Environmental adversity and increasing genetic risk for externalizing disorders, *Archives of General Psychiatry*, 66 (6), 640-648.
- Hudson, J., Deveny, C., Taylor, L. (2005) Nature, assessment and treatment of general anxiety disorder in children. *Pediatric annals*, 34(2): 97-106.
- Landers, A.L., Bellamy, J.L., Danes, S.M., Hawk, S.W. (2017). Internalizing and externalizing behavioral problems of American Indian children in the child welfare system. *Children and Youth Services Review*, 81: 413-421.
- Listug-lunde, L., Bredmeier, K., Tyan, W.D. (2005). Concurrent parent and child group outcomes for child externalizing disorders. *International Journal of Behavioral Consultation and Therapy*, 1(2), 124-130.
- Magnus, J., Viswesvaran, C.H., & Joseph, J. (2006). Social desirability: the role of over-claiming, selfesteem,